

A tartalomból:

Bemutakozások	2
Csurgói hálaadás	3
Művészek az orgonáért	3
Finnek látogatása	4
Biztos védett kikötő	5
Ad Fontes	6
Hittantábor	6
Zenés áhítat	7
FÉBÉ konferencia	8
Sárosdi hírek, tanévkezdés	9
CSANA	10
Felnőtt konfirmáció	11

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2010. III. szám

Jézus a világ világossága (Jn 8,12-20)

Mennyire szeretjük Jézus világosságát! S ismerjük is, mert felüdít bennünket, amikor azt mondja: Bízatok, én vagyok, ne féljete. S akkor is, amikor azt mondja: Megbocsáttattak a te bűneid. Ezekből a drága igékben valóban felismerjük, Jézus a világ világossága.

Mai szakaszunk is az evangélium felfrissítő hangnemében kezdődik, ám hamar igen éles vitává alakul át. A kezdeti értetlenség után erős elutasítás, éles szembenállás következik. S mindez semmit nem vesz el a kezdőmondat érvényéből: Jézus a világ világossága.

Ő a világ világossága akkor is, amikor nem békés mederben folynak az események. Ő a világ világossága, amikor Júdas elárulja őt, s az evangélista jelzi ezt: éjszaka volt. Ő a világosságunk, amikor minket árulnak el, minket tagadnak meg barátaink. Ő a világ világossága, amikor a Gecsemáné kertjében készül szenvedésére. Ő a világosságunk, amikor döntésben és kísértésben vagyunk. Jézus a világ világossága, akkor is, amikor meghal a kereszten. A másik három evangélium megemlékezik arról, hogy sötétség volt a földön. János ezt kihagyja, mert Jézus a halálban is világosságunk.

Ő a világ világossága, mert tudja, hogy az Atyától jön és az Atyához megy. Világosság, mert mi ugyan nem látunk előre a holnapra, de tudjuk, ha ő vezet, vele együtt mi is az Atyához érünk. Ámen.

A hit az alap

Nem nyüzsgök folyton.
Ha rám talál egy gondolat,
azt szívembe oltom,
hogy gyümölcsöt teremjen.
Elmém házában,
e zezugos teremben
idea fogan: jobba tenni a világot.
Tudom, gondolkodnak ezen sokan,
és ötletük számtalan,
pedig egy bőven elég.
Figyelj hát!
Ha Jézus közelít feléd,
mondj igent.
Nem kell a hazug, kifent,
illúziókkal teli világ.
Ha hiszel, számtalan
váratlan csoda vár reád.
Nem kell csillogás,
nem kell emberi bölcsélet.
A filozófus sem
háríthatja el a telet.
Bárhogy hiszi, nem mindenható,
mint ahogy senki ember fia.
Isten teremtménye mind,
akár az állat, a fű, a fa,
az ég, a tajtékos tenger.
Életed során minden jel
az Ő szeretetére hív.
Csak vedd észre,
hogy a szeretetnek nincs bére.
Nem kerül semmibe
a botor ember hite,
de cserébe kincset nyer.
Lehet ötleted százezer,
hogy szebbé tedd a világot,
Ha nincs alap,
hogyan húzod fel a falat.
A hit az, amire építeni lehet
jóságot, bölcsességet,
reményt és szeretetet.

Makra Ildikó

„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Őrála a Szentírás és Hitvallásaink bizonyóságot tesznek”

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet egy korábban elindított sorozatnak a főcíme, mottója.

A sorozatot, rövid kihagyás után, az idei évben 2010. április 18-án megválasztott új tisztségviselők bemutatásával folytatjuk. Ahogy már korábban is megírtuk, a sorozat célja, hogy bemutassuk az egyházközség vezetőségének egy-egy tagját, hogy a gyülekezet jobban megismerje a vezetőség tagjait, presbitereit. A most következő írások nem önéletrajzok, hanem a választás során a közgyűlésen felolvasott, a jelöltek saját magukról írt rövid bemutatkozásai:

Kocztur Klára pénztáros:

Kocztur Klára vagyok, szakképzettségem villamos üzemmérnök. Húsz éven át dolgoztam a VIDEOTON Számítástechnika Gyárban hardware-esként. A rendszerváltás után elvesztettem a munkahelyemet, és több mint kettő és fél évig munka nélkül voltam. Ezután visszahívtak a VIDEOTON-hoz dolgozni és az Autóelektronika Kft.-hez kerültem. Ott több mint 14 évig dolgoztam, minőségügyi mérnökként. 2008 nyarán nyugdíjba mentem. A Székesfehérvári Evangélikus Gyülekezethez 2001-ben kerültem. Az egyházközség munkájába 2003 nyarán, az Országos találkozó alkalmával kapcsolódtam be. Később szeretetvendégségeken segítettem, amikor megkértek. Rövid idő után felkértek az oltárdíszítő szolgálatra. Két éve énekelek a gyülekezet kórusában, és rendszeresen járok az „Elmaradt hittanórák” hétfői körébe. Abban az időben vettem részt először az Egyházi Konferencián is. A karácsonyi vásárookra több éve „besegítek” a Missziói Kör kézimunkázóinak. Közben elvégeztem a „Gyülekezeti Munkatársképző”-t, amiről 2009. márciusában kaptam meg az oklevelet. 2009. áprilistól, szintén felkérés alapján egy újabb feladatot kaptam, elvállaltam az „Egymásért Élni” alapítvány pénztárosi és belső könyvelési munkáját. Ezt a feladatot azóta is ellátom.

Strobl Róbert presbiter:

1968-ban születtem Székesfehérváron, lajoskomáromi származású evangélikus család második gyermekeként. Testvérem családja, és szüleim is tagjai gyülekezetünknek. Az általános iskola elvégzése után 3 év szakiskola következett, majd 4 év múlva gépészként érettségiztem a jelenlegi Gróf Széchenyi István Műszaki Szakközépiskola levelező tagozatán. Jelenleg a gépiparhoz kötődő családi mikro vállalkozásunkban dolgozom. A gyülekezethez az 1982-ben történt konfirmációm óta tartozom. Az első időkben lazább, majd a családalapítástól számítva lassan erősödő szálakkal kötődöm ide. Párommal, Krisztinával 17 éve élünk boldog házasságban. Három gyermekünk született. Legidősebb Krisztián, az elmúlt évben konfirmált, már 15 éves. Anita ebben az évben 12 lesz, Attila pedig 4 éves múlt. Különleges öröm volt számomra, számunkra Krisztina szintén múlt évi konfirmációja. Attól a naptól már együtt, egymást erősítve tudunk közeledni Istenhez és az itteni közösséghez. Talán ez irányú törekvésünk eredménye lehet az a nem várt megtiszteltetés, hogy jelölést kaptam a presbiteri, pópresbiteri tisztség betöltésére. Több okból is nehéz döntés elé kerültem. Alkalmasságomat vizsgálva jöttem rá, hogy milyen magas a mérce, amit a gyülekezet tisztségviselői és presbiteri állítanak elém!

Nem a közösségünkért tett áldozatos munkájuk, vagy a Gyülekezeti Hírmondóba írott szívhez szóló írásaik, esetleg a közgyűléseken elhangzó szimpatikus megszólalásaik keltik fel elsősorban a figyelmemet. Nem is a személyes ismeretség varázsa, mert sokukkal sajnos még szót sem váltottam. Másra gondolok. A belőlük áradó hitre és nyugalomra, az érezhető felebaráti szeretetre. Egyszerűen a kisugárzásukra, amit nem lehet megtanulni. Azt Isten adhatja talán az arra méltó embereknek ajándékkul. Úgy érzem, hosszú utat kell még bejárnom. Talán az első lépés ezen az úton az, hogy a jelölőbizottság jelölését tisztelettel elfogadom! Azt mondják, mindig az első lépés a legnehezebb. Azt hiszem, igazuk van. Minden bizonnyal kitűnő felkészültségű és arra érdemes jelöltek várják a szavazást. Isten segítse Önöket bölcs és körültekintő döntésük meghozatalában!

Koródi István pópresbiter:

Nagyvelegen születtem 1942-ben. Vallásos nevelést kaptam szüleimtől és a gyülekezet lelkészeitől. A nagyvelegi evangélikus templomban konfirmáltam 1956-ban. Gépészműszaki végzettséggel dolgoztam 45 éven át az Ikarusz autóbussz gyárban. 1969-ben kötöttünk házasságot Tóth Anna Erzsébettel. Két fiú gyermekünk született, akiket tisztességgel felneveltünk. Sajnos feleségem meghalt 2004-ben, így a négy unokánkból ő csak egyet láthatott. Nyugdíjasként egyedül, de nem elhagyatva élek Székesfehérváron.

A jelölésem a nyilatkozat kitöltésével tisztelettel elfogadom.

Új lendület

A biciklista nehezen halad felfelé az emelkedőn, aztán elérkezik a síkra – néhány méter csupán –, és új lendülettel vág neki a következő kaptatónak.

Szükségünk van mindennapjainkban is, a hitünkben is ilyen erőgyűjtő szakaszokra.

Többen megtaláltuk már a töltékezés lehetőségét az „Elmaradt hittanórák” hétfő esti – 18 órakor kezdődő – alkalmain. Tapasztaljuk, hogy ez a közösség saját életutunkhoz új lendületet ad. Az elmúlt években többen felnőttként konfirmáltak is közülünk. Közösségünk nyitott mindenki előtt. Ebben az évben a templom építőelemein keresztül gondoljuk végig hitünket, keressük Isten választás kérdéseinkre.

Külön szeretettel gondolunk azokra, akik egyházi esküvőt tartottak, s még nem konfirmáltak, vagy esetleg nincsenek megkeresztelve. A megszokottan „jegyesoktatásnak” nevezett beszélgetéssorozat alatt világossá válik, hogy a keresztyén hit nem a templom négy fala között gyakorolt heti egy órás tréning, hanem az egyszerű napokban is élhető és éltető közösség. Az „Elmaradt hittanórák” közösségében ez a tapasztalat kaphat új lendületet bennük, és születendő gyermekeik megkereszteléséhez és hitben neveléséhez kaphatnak közöttünk biztos alapot.

Bencze András

Csurgói hálaadás

Fehérvárcsurgón nehéz, de mégis nagyon áldott fél éven vagyunk túl. Albérlőink az egykori tanítólakásból négy és fél év után kiköltöztek. Sajnos olyan adósságokkal hagytak itt bennünket, amiknek a súlya kiürítette pénztárunkat. Azóta majdnem a teljes összeget visszafizettük már, azonban akkor a nagyon lelakott lakással, pénz nélkül maradtunk. A gyülekezet azonban összefogott! Több, mint harminc segítő kezet kaptunk (helybelieket, fehérváriakat és gyülekezeten kívüli barátokat), akikkel három szombaton társadalmi munkával újra lakható állapotba hoztuk a lakást. Számos anyagi segítséget kaptunk a fehérvári énekkar szolgálatától (39.000 Ft perselypénz gyűlt össze) egyéni anyagi támogatásokig.

Külön köszönet illeti ezúton is a Szabó családot: Orsit, Attilát és Bálintot, akik idejüket és pénzüket nem kímélve mérhetetlenül sokat áldoztak ezért. Nélkülük ez a műsor nem jött volna létre. Köszönöm Istennek, hogy vagytok!

Helybeli presbiteri döntés alapján úgy határoztunk, hogy a jövő nyár végéig megpróbáljuk táboroztatásra hasznosítani az épületet, utána pedig meglátjuk, hogyan folytatjuk majd.

Augusztus első hetében már volt egy táborunk, erre sikerült rendbe hoznunk az épületet. A sárosdi szórványgyülekezetünkön keresztül jött az ismeretség a táborozókkal, ugyanis az ottani református gyülekezetből (elsősorban Szabadegyházáról és Sárkeresztúrról) érkezett hozzánk 35 fő. (A táborról, valamint az azt megelőző munkálatokról a <http://www.evangelikus-egyhaz.fw.hu/index.htm> honlapon találunk képeket.) Mi segítettünk nekik a megfizethető táborhellyel, ők pedig a tábori költséggel nekünk. Istennek legyen érte hála, hogy ennek a tábornak, valamint a közösségi és egyéni adományoknak köszönhetően mostanra rendeződött az anyagi helyzetünk.

Ezen felül azonban aggodalommal, de mégis reménykedve hordozzuk a templomfelújításra beadott pályázatunkat, ami sajnos már két éve húzódik. A templom állaga érezhetően

romlik, enélkül a segítség nélkül pedig nem tudjuk megoldani a finanszírozását. A legfrissebb hírek szerint november elejére kaphatunk eredményt az elbírálásról.

Azonban úgy nem szeretnénk épületeket renoválni, hogyha nincsenek helyi gyülekezeti tagok, akik használják azokat. Gondolkodásunk ugyan az maradt, mint volt: élő gyülekezetet szeretnénk. Élőt, amelynek tagjai egyenként és közösségek is az élő Jézushoz, a Krisztushoz tartoznak. Ha már egyetlen ember élete megváltozik attól, hogy eljut hozzá az örömhír, hogy Krisztus érdemesnek találta őt arra, hogy meghaljon érte, akkor már élünk és épülünk a Szentlélek által. Ehhez az élethez szeretnénk épületeink által a külső körülményeket is biztosítani.

„Belső” építkezésként gyülekezeti délutánt rendezünk (Szabó Attiláné Orsolya írása olvasható erről újságunkban), valamint októbertől pódiumbeszélgetéseket egy-egy meghívott vendéggel. A közös téma egyben elágazást is jelent, tudni illik „Isten nekem...” - mást és mást jelent. Vendégeinkkel beszélgetünk majd, kiindulópontunk pedig az lesz, hogy hogyan fejezik ők be a mondatot. Ezeket az egy mondatokat folyamatosan gyűjteni fogjuk. Eddig egy konkrét időpontunk és nevünk van: november 4-én 17 órakor gróf Károlyi Györggyel érkezik majd hozzánk.

Közben természetesen tartjuk hittanóráinkat az óvodásoknak, az alsósoknak és a felsősöknek, valamint konfirmandusainknak. Azt pedig már látjuk, hogy a húsvét hajnali istentiszteletkor lesz a konfirmáció, valamint egyikük kistestvérének keresztelése is.

Hordozzuk imádságban együtt ezt a közösséget úgy, mint egy testnek tagjai! Egy testnek Krisztusban, és egy testnek a fehérvári, de nem csak Fehérváron élő gyülekezetben. Az Úr Lelke legyen velünk áldásával!

A csurgóiak nevében szeretettel: Pethő Judit

Művészek az Orgonáért

„Isten útjai kifürkészhetetlenek.”

Közhelynek tűnik, de igaz. Szenvedélyesen szeretem gyermekkoromtól kezdve a Színházat, annak minden formáját, és csodálattal szemlélem a benne játszókat. Mindig vágytam, hogy én is tagja legyek valamilyen módon. Pár éve szerencsésnek mondhatom magam, mivel egyre többet lehetek, ha kicsiny része is, ennek a csodálatos világnak. Érdekes és értékes embereket ismertem meg a bűvös falak között. Felmerült bennem már többször az a kérdés, hogyan lehetek hasznára a Gyülekezetnek, és amikor az "utak" összefutottak, akkor érett meg bennem az a gondolat, hogy a művészet és a művészek által épülhet az az orgona, ami kicsit olyan mintha a mostohagyermekünk lenne. Ám ha már elkezdte életét, jó lenne, ha egyszer teljes hangban és fényben pompázhatna. Jó érzés volt, hogy sokaknak fontos az orgona, és jó érzés volt, hogy az első hívó szóra oly sokan adták idejüket, munkájukat, tudásukat, lelkesedésüket. Úgy gondolom nem bánta meg aki eljött azon a szomorkás, esős délutánon (május 26-án), és részese lehetett az összetartozásnak. Akik eljöttek, mind ugyanazért voltak ott. Kicsik és nagyok számára is érthető és mozgalmas volt az a másfél óra.

Számomra élmény volt vidám verset, dalt és elgondolkodtató dallamokat, megdöbbentő prózát hallani. Újra köszönetet mondok ezúton is a szereplőknek, akik mind egytől-egyig jó szívvel és ingyen léptek fel. Bakonyi Csilla, Kozáry Ferenc, Buch Tibor színművészek, Marosvári Péter orgonaművész, Gajda Kornélia hegedű, Dömény Krisztián népdal, Zsikó Zoltán citera, Vas Réka, Szabó Eszter, Károly Kata, Herczku Mihály, Kalmár Péter vers, Kovács Etelka opera, Santa Martin tuba. Félttem, hogy ily sok ember lelkesedése is kevés lesz, de az est úgy tűnik jól sikerült. Adomány is szépen került a perselybe. Szeptember 11-én 18 órai kezdettel folytatás is következik, a Kossuth-díjas Szvorák Katalin népdalénekes és Andrejszki Judit csembaló és orgonaművész szereplésével. Erre az estére is jó szívvel hívok minden művészetet kedvelő testvéremet.

Jancsekné Jámor Mónika

(az írás végén említett népdal-est azóta lezajlott, köszönet illeti a köztünk szolgáló művészeket és a szervezőt, Jancsekné Jámor Mónikát.)

Finn testvérgyülekezetünk látogatása Székesfehérváron

„...gyakoroljátok a vendégszeretetet”. (Róm. 12.13)

Székesfehérvár és Kemi evangélikus gyülekezetei között testvérgyülekezeti kapcsolat áll fenn. Minden vasárnapi Istentiszteleten imádkozik egymásért a két gyülekezet, de a személyes találkozás is fontos része a kapcsolat fenntartásnak. A két gyülekezet 2-3 évente látogatja egymást, ezen a nyáron Ők jöttek hozzánk.

Június 19-én (szombaton) érkeztek meg Székesfehérvárra finn testvéreink. Ez a csoport minden eddiginél nagyobb létszámú volt. 35-en jöttek, és ami nagyon örvendetes, hogy 6 fiatal (16-18 évesek) volt köztük. A csapatot Heikki Koivisto vezette, de örömről itt volt a Kemi vezető lelkésze, Markku Korpela és felesége is.

Szombaton késő délután érkeztek, a gyülekezeti házban fogadta őket egy kicsi lelkes csapat. A gyors kávézás, némi felfrissülés után máris mentünk az első programra, ami városnézés volt, kisvonattal. Szemmel láthatóan élvezték a szép nyáresti ismerkedést a várossal. Nagyon tetszett a belváros, de a rózsakert hangulata is megnyerő volt számukra. Ezután vacsora várta őket, illetve minden jelenlévőt. Nagyon gyorsan indultak beszélgetések, jó hangulatú volt az este.

Vasárnap a fél 11-kor kezdődő Istentiszteleten találkoztunk a vendégeinkkel. Heikki Koivisto prédikált. Istentisztelet után családokhoz mentek ebédelni. Mi, a két Prépost család a Pákkilä családot látta vendégül (két nagyszülő, két unoka). A délutáni program megszervezése is a vendéglátók feladata volt. Mint érdekességet jegyzem meg, hogy délután a Bory várban még 3 családdal találkoztunk, többen gondoltuk ezt jónak. Este 6 órára mentünk vissza a templomi koncertre. A gyülekezet énekkara énekelt, Csekéné Bányai Erzsike vezényelt. Külön meg kell említeni Farkas Péter hegedűszoólóját, gyönyörű volt. Az énekkar meglepetéssel is készült, egy finn dalt adtak elő, amit a vendégek felállva tapsoltak meg. Igazán remek, szívet-lelket melengető este volt. A befejezés ismét egy nagyon finom vacsora, oldottabb hangulat, jóízű beszélgetések.

Hétfőn reggel korán indultunk, erre a napra sok program volt tervezve. Kedvünket szegte, hogy elromlott az idő, pedig erre a napra volt tervezve a siófoki látogatás is. Reggel a Cerbona gyárba mentünk először, ahol láttuk, hogyan készülnek a sokat reklámozott cerbona szeletek. A legkellemesebb az volt, hogy a látogatás végén ezeket meg is kóstolhattuk.

Ezután indultunk Lajoskomáromba, ahol Decmann Tibor lelkész várt bennünket. Először megmutatta a templomot, majd az AGAPE Evangélikus Szeretet Otthonba kalauzolt minket. Körbejárás után mindenkinek nagyon pozitív benyomása alakult ki az otthonról. Ebédet is itt kaptunk, amely az otthoni ízekre emlékeztetett. Ezek után szakadó esőben indultunk Siófokra. A lehangoló idő, a busz egyenletes moraja, álomba ringatta az utazókat. Így érkeztünk meg a tervezett fürdőre, amit a tóban gondoltunk. A fürdés megvolt, de fentről jött a víz, mindenki elázott, aki kimerészkedett a buszból egy kis vásárlásra. Továbbmenve az

evangélikus templomot látogattuk meg. Mindenkinek nagyon jól esett Lampért Gábor lelkész és felesége szívélyes fogadtatása, egy kis süti, kávé, a meleg gyülekezeti házban. Utunk ismét Lajoskomáromba vezetett, ahol pincészeren való borozgatás, grillen sült hús volt betervezve. Kicsit módosult ez az elképzelés. Vacsoráztunk a már említett otthonban, ami ismét nagyon finom volt. Ezután következett a borozás a pincében, amit csak a bátrabbja tett meg a még mindig szakadó esőben. Kicsit fázósan, de meleg lélekkel jöttünk haza.

Keddi programunk a Püspöki palota megtekintésével kezdődött. Spányi Antal megyés püspök személyesen fogadott bennünket. Innét a Himmer házba mentünk, majd ebéd következett. Ebéd utáni programunk, látogatás a Városházán. Warvasovszky Tihamér polgármester köszöntötte a vendégeket. Ajándék átadásra is sor került. Utána szabad program volt a vendégeknek, igaz csak pár óra, lehetőség egy kis vásárlásra.

Este 6 órakor a budai úti református templomban várt bennünket az izlandi kórus. Nagyon szép előadással kápráztattak el minket. Innét mentünk az utolsó program helyszínére, a gyülekezeti házba. Itt volt a búcsúest. Ízlésesen megterített asztalok, egy nagyon lelkes asszonycsapat várt minket, immár harmadszor, igazán ínycsiklésekkel. A vacsorához finom bor is járt, amivel Czibik István lepette meg bennünket. Most került sor a köszönetnyilvánításra, amit a kemi gyülekezet felügyelője mondott, aki mindenre kitért. A gyülekezet kapott egy finn receptes könyvet, a kérés az volt, hogy legközelebbi találkozáskor ebből is készüljön étel. A fiatalok külön köszönetet mondtak ezért az öt napért, amit itt töltöttek. Remélem, nem vagyok szerénytelen, ha megemlítem, hogy a köszönet külön nekem is szólt a tolmácsolásért. Nagyon meghatódtam, mert erre egyáltalán nem számítottam. Azért hagyott bennem ilyen mély nyomot ez a megnyilvánulás, mert nekem ez egy lehetőség volt, Baranyai Tamás lelkész, profi finn tolmács mellett bontogatni szárnyaimat. Alkalmam volt felmérni szerény finn tudásom mértékét, és döntenem arról, hogy folytatni kell a tanulást. Azt már így is megtapasztalhattam milyen jó érzés egy másik nép nyelvén beszélni.

Ezután került sor Markku Korpela vezetőlelkész azon előadására, hogy énekelt egy finn dalt, amit Ő maga kísért gitárral. Gyönyörű volt. Élt a lehetőséggel, hogy beszéljen a jövőről is. Heikki Koivisto jövőre nyugdíjba megy, más látja majd el a szervezési feladatokat. Markku Korpela lelkész azt ígérte, hogy a közel tíz éves testvérgyülekezeti kapcsolat továbbra is töretlen marad.

Ennek mindannyian örültünk.

Az est befejezése az ajándékok átadása volt. Sikerült meglepetést szerezni a névre szóló ajándékokkal.

Szerdán reggel a reptérre busszal induló vendégeket egy kicsi lelkes csapat „integgette el”, várva a viszontlátást.

Prépost Károlyné, Judit

„Biztos, védett kikötő!”

Az Evangélikus énekeskönyvünk 286-os énekéből vett címadó idézet volt a mottója az egyházkerületekben május 15-én megtartott missziói napnak.

A Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület missziói napja a Vas megyében lévő Kíssomlyó községben került megrendezésre. A missziói napon megjelent 782 fő háromszorosa a kis falu lakosságának és hatszorosa a kíssomlyói gyülekezet létszámának. Ennek tükrében kell értékelnünk a gyülekezet szervezésében és vendégszeretben tanúsított példamutató munkáját. Gyülekezetünket két lelkész (Pethő Judit beosztott lelkész, Fehér Károly nyugalmazott esperes) vezetésével 14 fő képviselte.

A missziói nap a „Keresztény reménység” témakörét dolgozta fel. A program a helyi lelképásztor, Cserágy István köszöntő szavaival kezdődött, melyet a kíssomlyói gyülekezet történetének rövid bemutatásával folytatott. Tóth Ferenc polgármester a község történetét ismertette velünk. Az egyházközség verses-zenés bemutatkozása után indult a napi program.

Verrasztó János kerületi missziói lelkész köszöntése után (aki az egész nap eseményeinek levezetését végezte), Szeverényi János országos missziói lelkész evangelizációja következett. Prédikációjának alapigéje a Zsidókhoz írt levél 11. fejezetének első verse volt. **„A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom és nem a látható dolgok létéről való meggyőződés.”** A hit nem hiszékenység, babonáság, hanem Isten Szentlelke szerint való gondolkodás. A délelőtti folyamán két előadást hallgathattak meg a résztvevők.

Dr. Bene Éva orvos, közíró **„Mindennapok reménysége”** címmel tartott előadást, melyben a hívő orvos szemszögéből állította szembe a reményt, a reménytelenséggel.

Dr. Reuss András egyetemi professzor előadásának címe a **„Keresztény reménységünk távlatai”** volt.

A tartalmas előadásokat rövid fórum követte, melyben több gyülekezet bemutatkozott, ízelítőt adva a náluk folyó munkáról.

Az időjárás részben kegyes volt a résztvevőkhöz, mert a délutánra eleredő eső még megvárta, hogy az ebédet a templomkertben tudjuk elfogyasztani. Ebéd után mindnyájan **„védett helyre”**, a templom falai közé húzódtunk, a következő program meghallgatására. **„Barangolás a zene világában a reneszánsztól napjainkig”** címmel Csizmas András, Iványi Gáspár és Szalkay Dávid színvonalas koncertjét hallgattuk meg.

A záróprogram az egyre rosszabbodó időjárás miatt kis átszervezéssel két helyen folyt. A gyülekezeti teremben a szombat-helyi Reményik Sándor Evangélikus Általános Iskola színjátszó körének nagyszerű előadását láthatták az érdeklődők (sajnos ide csak korlátozott számú érdeklődő fért be).

A templomban az előadással párhuzamosan elkezdődött a záró áhítat, melyet Ittész János püspök tartott, a Jel. 22, 20b alapján. **„Jöjj, Uram Jézus!”**

A Missziói Napról szóló írásom végén - talán nem veszik tolem rossz néven - szeretnék pár mondatban a rendezvénynek helyet adó kíssomlyói templomhoz való személyes kötődésünkről írni. Mindkettőnk (feleségemet is) abban a templomban keresztelték, mindketten abban a templomban konfirmáltunk, és a kíssomlyói templomban volt az esküvőnk, ezelőtt 38 évvel. Örömkre szolgált, hogy hosszú idő után, ilyen szép, tartalmas napon térhettünk vissza szülőföldünkre.

Ezért a kíssomlyói templomban megtartott Missziói Napról szóló írásomat, egy általam régről őrzött, abból a templomból elhozott ígés lapon található ígéssel fejezem be.

„Mert én veled vagyok, megőrizlek téged, akárhova mégy, és visszahozlak erre a földre.” (I.Móz. 28, 15.)

Prépost Károly

Szakraális Művészetek Hete Székesfehérváron 2010. szeptember 17-27.

szeptember 18. szombat 18 h Havasi Erzsébet és Geosits László kiállításának megnyitója
Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség – a megnyitón közreműködik Tüzkő Sándor színművész

szeptember 21. kedd 16,30 h Múzeumi előadások a szakraális néprajz tárgyköréből
Szent István Király Múzeum Országzászlótér
Szent Flórián emlékei Fejér megyében – Varró Ágnes néprajzkutató
Szőlőhegyek védőszentjei – Lukács László néprajzkutató

szeptember 24. péntek 19 h Musculus Vocalis Ensemble koncertje
Székesfehérvári Evangélikus Templom

szeptember 25. szombat Székesfehérvár szakraális emlékeit bemutató séta
16 h Széchényi úti református templom- Bartos György művészettörténész, Fülöp Zoltán építész
16,40 h Keresztelő Szent János Szerb Ortodox Templom – Sándorovits László, a templom gondnoka
17,20 h Megyeház utca 17. egykori evangélikus imaház – Kovács Eleonóra levéltáros
17,45 h Szent Anna Kápolna – Bartos György művészettörténész
18,10 h Szent István Király Múzeum, Fő utca 6. Egykori jezsuita rendházlépcsőháza – Bányai Balázs művészettört.
18,40 h Evangélikus templom – Kovács Eleonóra levéltáros
19 h Gospel és egyházi könnyűzene koncert – Gulyás Balázs színművész és Szabik Attila egyházzeneész
Székesfehérvári Evangélikus Templom

Beszámoló az „Ad Fontes-Vissza a forrásokhoz” címmel megtartott belmissziós konferenciáról

Ad fontes -vissza a forrásokhoz! címmel rendezte meg nyári konferenciáját az Evangélikus Missziói Központ 2010. július 4 – 7 között Piliscsabán a Béthelben.

A belmissziós konferencia témája életünk értelmének, tartalmának, céljának keresése volt, előadások, evangelizáció, bibliaköri beszélgetés, imaközösség, biztonyságtétel keretében. Meghallgathattuk a határon túli magyar testvérek beszámolóit és előadóművészek előadásait is.

Orbán Attila missziós munkájáról, személyes élményeiről tartott előadást. Sok missziót megjárt erdélyi lelkészként sokat tapasztalt, megfordult Afrikában is, jelenleg a Tolna megyei Szarazd községben végez missziós munkát. *Missio=küldetés, küld.* A misszió nem az, amit mi akarunk, hanem az Isten akaratának a cselekvése. Aki a saját dicsőségét keresi, azt nem az Úr küldte. Isten az alázatosokat szereti, de aki mártírt csinál magából, az kárt okozhat. „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek...”, ha ragaszkodunk a saját elképzeléseinkhez, akkor van nyugtalanság. Hagyatkozunk az Úrra!

Hallhattunk előadást a zsidómisszióról is. Az előadó szerint, ami most Izraelben történik, az nem politikai kérdés, hanem vallási. Biblikus gyökere és magyarázata van mindannak, ami most Izraelben történik, drasztikusan nem lehet megoldani.

Egy balatonalmádi családorvos testi-lelki egészségünkről beszélt, példaként megtörtént eseteket hozott fel. Korunkban minden rossz elindítója a stressz, ami a szervezet védekezőrendszerét teszi tönkre. A fő feladat a stresszoldás, a keresztény ember számára az imádság jelenti ezt. Az élő vizek forrásához, Isten igéjéhez kell fordulnunk, Istenre kell bízni magunkat. „Uram, ha te akarod, megtisztíthatsz”. Tanácsa szerint a bajba jutott ember bátran hívja Istent,

imádkozzon, mondja el, mi nyomja a lelkét. Dr. Koch Béla „Hit és betegség” címmel írt egy könyvecskét is, amiben összefoglalja ezirányú gondolatait, tapasztalatait.

Kulcsár Zsuzsanna Fogd a kezem, mert félek címmel tartott lebilincselő beszámolót kórházmissziós munkájáról. Transzplantált gyerekek osztályán és szájsebészetben lelkigondozóként végzi mély hittel, embert próbáló munkáját. Ő a „néni, aki anglyalt hoz az ágyadba” és aki a megfogyott kezét Isten kezébe teszi.

Keveházi László egyháztörténész Luther eszmetársáról, Melancthonról tartott előadást, aki megalapozta az evangélikus rendszeres teológiát. Luther inkább aktuális dolgokkal foglalkozott, nem rendszerezett, Melancthon igen, amiért komoly támadások is érték. Így fakadt ki végül: Szívesen elmegyek Isten országába, mert megszabadulok a teológusok dühétől. Kiemelte még, hogy Melancthon sokat imádkozott, többnyire éjszaka volt erre ideje.

Széll Bulcsú Ad Fontes címmel beszélt arról, hogy a ma embere a szomszédját akarja oltani, mikor az alkoholhoz, zenéhez, szórakozáshoz nyúl. Egyre többet akar, és mindezt Isten nélkül, holott az Isten nélküli cél nem oltja a szomszédját. Az egyetlen forrás isten ígéje, ahhoz kell fordulni.

Hallhattunk még ihletett előadásban keresztény énekeket egy kárpátaljai énekes, Csákány Marianna előadásában és az orosházi Immánuel együttestől. Visky András Júlia című monodráma megrendítő anyai monológ Istenhez, történelmi keretbe helyezve.

A négy nap elröppent, gazdagon hintve Isten ígétjét, a biztatást, hogy az igazi forrás Isten ígéje, ahhoz térjünk meg minél gyakrabban. Köszönöm Istennek, hogy gazdagon térhettem haza.

Mészáros Magdolna

„Áldom az Urat mindenkor, állandóan őt dicséri szám.” (Zsoltárok 34,2)

Kedves Testvéreim!

A zsoltáros szavaival kezdtem beszámolómat. Számomra nagyon meghatározó az írásom címének választott Ige, melyet nyáron a székesfehérvári hittan táborban tanultunk. Nagyon hamar elrepült a nyár. Három táborban voltam, ahol háttér munkásként segédkeztem.

A szolgálatokért hálát adok Istennek! Annyi szeretetet, odafigyelést, jó beszélgetést kaptam, amiből egész évben meríthetek. Öröm van a szívemben, hogy értelmes, okos gyerekekkel, fiatalokkal lehettem együtt. A táborok Nagyvelegén az Evangélikus Egyház tulajdonában lévő kastélyban zajlanak. Tizedik éve járunk lányommal a táborokba. Először Győrújbarát lelkésze és felesége hívott meg segítőknek, ahol Mészáros Tamás tanított meg többek között a tojáskrém elkészítésére, amit csak a táborban lehet jól elkészíteni a gyerekek segítségével! Később, amikor Székesfehérvárra költöztünk itt is meghívást kaptam, amit örömmel vállaltam! A táborban sokat tanulhatunk az Úr Jézusról!

A táborozókat itt gazdag program várja: áhítatok, énektanulás, totó, sport, kézműves foglalkozás, indiánozás, esti séta, csoportbeszélgetés. Imádságban hordozom, hogy minél többen részesei legyenek ennek a közösségnek! A táborokból sok ötletet merítetek a Gyermekbiblikör (Gybk.) alkalmaira. Ugyanolyan fontos számomra a tanévben elkezdődő kör. Hálát adok azért, hogy van ilyen lehetőség a kisgyermekeknek. A vasárnapi istentisztelettel párhuzamosan tartjuk foglalkozásunkat. Számomra nagy kihívás ez a feladat. Sokszor kétségeim vannak, hogy el tudom-e végezni ezt a szolgálatot? Az Úr mindig segít és választ ad erre!

Fontos számunkra, hogy a szülő tudjon az igehirdetésre figyelni, a gyerekeknek pedig a saját nyelvükön játék formájában szeretnénk megmutatni Jézus szeretetét. Játsszunk, gyurmázunk, alkotunk, rajzolunk, vagy épp beszélgetünk. **Szeptember 19-től** várjuk nagy szeretettel óvodáskortól a gyerekeket ebbe a közösségbe!

Erős vár a mi Istenünk!

Tarné Lukács Gabriella

Zenés áhítat Fehérvárcsurgón

Gyülekezetünk énekkara - ha Istentől segítséget és áldást kap tevékenységére - a következő évben ünnepelheti megalakulásának 25. évfordulóját. Erre készülve régóta tervezük egy lemez megjelentetését. A műsor összeállt, egy részét már a finn vendégeknek előadtuk, ami felvételre került. A többi mű felvételi időpontját is megbeszéltük, és előtte egy napot intenzív felkészüléssel akartunk eltölteni. Több lehetőséget számba vettünk, végül Fehérvárcsurgó mellett döntöttünk. Ekkor derült ki, hogy a fehérvárcsurgói gyülekezet anyagilag nagyon rosszul áll, és talán segíthetnének őket egy hangversennyel, ha már úgy is ott vagyunk. Ezt nagy örömmel vállaltuk.

Ez a nap 2010. július 8-án érkezett el. Reggel autókkal utaztunk ki, ahol a helyiek vártak minket a gyülekezeti házat, tanítói lakást és a templomot rendelkezésünkre bocsátva. Megérkezésünk előtti napokban, hetekben Pethő Judit beosztott lelkész irányításával-helyiek, fehérváriak, barátok...-több, mint 30 fő óriási munkát végzett a tanítói lakás és környezete rendbetételével. Köszönjük! Jó volt erre a szeretettel átítatott légkörű helyre megérkezni.

Pethő Judit hálaadó imádságával kezdtük az együttlétünket. Beéneklés után szőlőmonként különvonulva a délelőtti szőlőpróbával, illetve a hangszeresek külön próbájával töltöttük. Ebédet a helybeli Szabó Attiláné Orsolya (presbiter) főzött számunkra, ami különlegesen finomra sikerült, mindenkinek nagyon ízlett. (Tányérokat, evőeszközöket, poharakat Fehérvárról vittünk.) Nagy élmény volt, hogy a kórus együtt étkezhet, mert először volt alkalom

erre. Ebéd után elsétálhattunk a kastély parkjába, ahol felüdítő, megnyugtató volt a park és kastély látványa. (A grófi leszármazottal is találkoztunk.) Páran ezalatt a gyülekezeti házban pihenhettek. A délutáni összpőbára azok is megérkeztek, akik nem tudtak egész nap velünk lenni. A templom csendes környezetben, jó akusztikával rendelkezik, így kellemes hangulatú volt a próbă. A hangverseny előtt együtt uzsonnáztunk Fehérvárról vitt felvágottakat, házi süteményeket, gyümölcsöket. Köszönet a kórustagok adományaiért, és az „Egymásért élni” Alapítványnak, hogy az étkezésünket anyagilag segítette!

Az esti zenés áhítaton a kórus mellett Fehér Károly nyugalmazott esperes szolgált prédikációjával. A kórus kíséretében részt vett Bányai Irén-orgona, Bencze Veronika fuvola, Bencze Rebeka hegedű, Rummy Ágnes hegedű, Szabó Kinga cselló, Csekéné Bányai Erzsébet cselló játékaival. Szólott énekelt Királyné Kiss Zsuzsanna és Szebik Attila, vezényelt Csekéné Bányai Erzsébet és Rummy Mariann.

Csodálatos napot töltöttünk együtt, és ez az egész este hangulatán érződött. Nagyszerű volt dicsérni Istent énekhanggal és hangszerrel, megtapasztalni az összetartozást, az egymásra figyelmet! Hála legyen Isten jóságáért, sok lelki és anyagi ajándékáért, mert nem csak a kórus lett ezzel a nappal megajándékozott, hanem a csurgói gyülekezet is.

„Tőle, általa és érte van minden: övé a dicsőség mindörökké.” (Róma 11,36)

Csekéné Bányai Erzsébet kórusvezető

„Krisztus szabadságra szabadított meg minket...” (Gal 5,1)

ORSZÁGOS EVANGELIZÁCIÓ

2010. október 9. szombat, 10-16 óráig,

Budapest, Deák téri evangélikus templom

09:45 Éneklés a Credóval

10:00 Evangelizáció

„Krisztus szabadságra szabadított meg minket.” – Ribár János

Énekes-zenés bizonyágtétel – a kiskőrösi Gospel Sasok

11:15 Szekciók, kerekasztal-beszélgetések

Add a kezed – ír keresztyén dalok – D. Kiss Ildikó és az Éiri együttes (templom)

Babits Mihály: Jónás könyve – Banka Gabriella előadóművész (a gimnázium díszterme)

Mit tanít Luther a szabadságról? – Isó Dorottya (gyülekezeti terem)

A nemzet szabadulása – Lupták György (alagsori tornaterem)

Hagyományos bibliakör az igehirdetővel – Ribár János (12-es tanterem)

Hitünk és egészségünk – Dr. Koch Béla családszakorvos (tornaterem)

Krisztusi szabadsággal a misszióban – Deák László (gyülekezeti kisterem)

12:30 Ebédszünet (az egyház szerény vendéglátást biztosít)

14:00 Tanúságtétel

Immánuel zenekar

Blaskó Péter Jászai Mari-díjas Érdemes művész, a Nemzeti Színház tagja

15:00 Evangelizáció (úrvacsorával)

„Szeresd felebarátodat, mint magadat.” (Gal 5,14) – Lupták György

15:45 Zárzó, áldás – **Gáncs Péter**

Az alkalomra mindenkit szeretettel vár a Magyarországi Evangélikus Egyház.

FÉBÉ konferencia Piliscsabán

(„...és aki él, és hisz én bennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?”)

A székesfehérvári gyülekezetből öten utaztunk el Piliscsabára, hogy részesei lehessünk egy nagyon színvonalas, tartalmas hétvégének.

Augusztus 19-én délután szeretetvendégség és a résztvevők bemutatkozása után, Herzog Csaba által tartott nyitó áhítattal kezdődött a konferencia. A nyitóáhitat alapjául az alcímbe megadott ige szolgált (Jn. 11. 26.)

Vacsora után a *Jézussal találkoztam* című filmet néztük meg, mely csodálatos volt.

Augusztus 20-án közös imádsággal kezdtük a napot, ezt követte a reggeli áhitat 1Jn. 4, 9 ige alapján.

A 9-kor Bácskai Károly igehirdetése következett a „*Bűnbocsánat kincse*” gondolatkörében, a Lk. 22, 54-62 ige-szakasz alapján. Az ige azt a történetet írja le, amikor Péter – Jézus előre megjövendölt figyelmeztetése szerint – mire a kakas megszólal, háromszor tagadja meg őt. Minden egyes megtagadással tovább csúszik a lejtőn. Látjuk a jószándék útját a pokolba vezető úton. Néha mi is Péterként viselkedünk. Idejében fel kell ismernünk a helyes utat, amin járni kell. Tudjunk változtatni. Ha vétkezünk, tudnunk kell, hogy Jézus Krisztus ajándéka a bűnbocsánat. Péternek megszólalt a lelkiismerete, jelet kapott, a kakas megszólalt, mely a bukására emlékeztette. A másik jel Jézus szomorú tekintete volt. „*Ekkor megfordult az Úr, és rátekintett Péterre.*”

Isten szeret bennünket. Szomorúan tekint ránk is. 1Móz. 6, 6-ban „... megbánta az Úr, hogy embert alkotott a földön, és megszorodott szívében.” Nem úgy élünk, ahogy Isten szeretné. Biztatás lehet az örök élet reménysége és a bűnbocsánat, Jézus Krisztusért.

Ezután dr. Mányoki János előadása következett „*Az Evangélikus Könyvtár és kincsei*” címmel.

Az Evangélikus Könyvtár az evangélikusok kincsei közé tartozik. A könyvek látásmódunkat formálják.

Kincs, mely testet öltött. *Kincs*, perzsa eredetű szó, *emberek által elrejtett érték*. A könyv, mint kincs pénzzé is tehető, de jobban járunk, ha inkább megőrizzük.

Álljon itt szellemi kincseinkből példaként felsorolva néhány értékes mű:

-*Luther Márton Evangéliuma*

-*János vitéz kézirat* formájában (1db van belőle)

-*Rákóczi Ferenc kézírata*

-*Ludas Matyi 1815-ös bécsi kiadása* (Értéke 4 millió Ft-ban mérhető)

-*A lőcsei fehér asszony* (Fontos történelmi adatként szolgál)

Vannak magángyűjteményekben is értékes kéziratok. Pl. *Luther Márton végrendelete* (Jankovics Miklós)

Növelő értékek még, hogy az egyes könyvek gyönyörű aranyozott kiadásban vannak.

Az Evangélikus Énekeskönyv és kincsei címmel Némethné Tóth Ildikó előadása következett.

Énekeskönyv = Imakönyv. Az énekek prédikálnak, ahogy az a bemutatott példából is látszik.

Reggel: *Kegyelem*. Minden nap felkel a Nap. (105.-ös ének „*Elmúlt az éj, felkelt a nap*”)

Liturgia énekkel, utána *hitvallás* (247. ének „*Mi valljuk hi-*

szünk Istenben”)

Központi rész az *igehirdetés* (440-es ének „*Keresztények vagyunk, mert Krisztus neve rajtunk*”)

Szentháromság (252. ének „*Jer, dicsérd Istent, nagyvilág*”)

Miatyánk (72. ének „*Miatyánk ki vagy a mennyekben, hozzád sietünk lélekben*”)

Az esti áhítatokban is van szava Jézusnak hozzánk. Bízunk abban, hogy elindulunk és meg is érkezünk valahová. (109. ének „*Krisztus ki vagy nap és világ, minket sötétségben ne hagyj!*”)

„*A Jézussal való közösség kincsei*” témakör Némethné Tóth Ildikó igehirdetése alapján került feldolgozásra az 1Jn. 1, 5 – 10. ige-szakasz alapján.

János apostol mondja: „*Az ige testé lett közöttünk.*” János nagyon szeretett Jézus közelébe lenni, mert ő hitt a tanításaiban. Nagyon fontos, hogy saját meggyőződésünk legyen a hitben, a Biblia alapján és az Istentiszteleteken hallottak szerint. Ne divatként gyakoroljuk vallásunkat, hanem legyen hit utáni vágyunk.

Tudni kell, hogy az Evangélium meg fog maradni. Örök, világos közösség Krisztussal. Jézus szava a döntő. Isten maga a világosság, Krisztus által. „*Íme én veletek vagyok a világ végezetéig.*” Összehoz bennünk a közösségben, hogy tudjunk együtt imádkozni. Rábízhatjuk magunkat, hogy vezessen bennünk a 443. számú énekünk szerint: „*Vezess Jézusunk, s véled indulunk.*” Öröm Krisztus egyházának tagja lenni.

A napot a vacsora után fakultatív programmal, filmvetítéssel, beszélgetéssel fejeztük be.

Augusztus 21-én a közös imádságot követő reggeli áhítattal kezdtük a napot, melyet Herzog Csaba tartott a Jel. 21, 5a alapján. „*Íme, újjáteremtek mindent.*”

Dr. Blázy Árpád lelkipásztor igehirdetése (Ézs. 26, 1 – 6.) megerősített bennünk abban, hogy *az Istenben való bizalom a mi kincsünk*. Isten kincstárába tartozunk mi magyarok is. Gazdagok vagyunk, az Úr nem mondott le rólunk. Ezt fejezi ki a 477-es énekünk is. „*Ébredj igazság végre, mindenki várva vár!*”

„*Az Evangélikus Levéltár és kincsei*” címmel Czenthe Miklós előadásában képet kaptunk a Budapest, Üllői úton található levéltár munkájáról. A levéltár kb. 1000 fm. irat tárolását végzi. Nyolc fő dolgozik az irattárban, akik komoly kutatásokat is folytatnak. Az egész történelmi Magyarországról és külföldről is található itt iratanyag. A levéltár az állam anyagi segítségét is igényli, és pályázatokkal is próbálnak anyagi támogatáshoz jutni. A 100 éve Amerikába kikerült „*Magyar evangélikusok Gyűjteménye*” sorsa kérdéses, mivel egyre kevesebb evangélikus gyakorolja a vallását. Az ott élő Tamási Éva lelkesítő foglalkozik a gyűjteménnyel.

Az „*Evangélikus Énekeskönyv és kincsei*” címmel még egy előadás is volt, melyet dr. Finta Gergely tartott. Az ő csoportosításában az alábbiak szerint csoportosíthatjuk az énekeskönyvünk kincseit.

1. kincs: 40 – 527 számú énekek Az Istentiszteletek énekei; 2. kincs: A liturgikus rend énekei; 3. kincs: Egyéb Istentiszteleti rendek énekei (Karácsony, Passió játéka, Gregorián, Börtönben tartott Istentisztelet stb.)

„Az engedelmisség kincsei”-ről szól Gertrud Heublein igehirdetése. Minden, amit mondok a szívemből fakad. A kincsek Isten adományai, hogy szeretetben együtt éljünk. Ádám nem fogadta el Isten parancsát, de Jézus Krisztus engedelmes volt a kereszthaláláig. Az engedelmisség a hitben való követést jelenti. A Biblia sok helyen ír az engedelmisségről. Az engedelmisség azonban nemcsak a Biblia szerint kötelező. A törvények betartása a civil életben is kötelező és a megszegésük bűn.

Augusztus 22-én, vasárnap reggeli áhítattal kezdődött a nap. Reggeli után „morszaszedés”, úrvacsorai előkészítő következett. Veperdi Zoltán lelkész szolgálatával Istentisztelet következett, úrvacsoraszóval. Az Istentisztelet alapigéje Pál Róm. 9, 15 – 16 volt. „Könyörülök, akin könyörülök, és irgalmazok, akinek irgalmazok.”

Ebéd után, egy tartalmas hétvégét hagytunk magunk mögött. Sok „kincset” megismerve, és szívünkbe zárva, mindannyian lelkieken gazdagon utaztunk haza.

Stermeczki Jenőné presbiter

Sárosdi hírek

Sárosdi szórványgyülekezetünkkel sok minden történik. Létszáma kevesen vagyunk, de Isten Szentlelke ugyanúgy munkálkodik közöttünk, mint egy nagyobb közösségben.

Hálás vagyok Istennek ezért a munkájáért. Hálás vagyok minden imádságra kulcsolódó és minden segítséget adó kézzért. Hálás vagyok minden egyes tagért, minden beszélgetésért, minden nehézségért és minden mosolyért.

Mosolyunk és örömünk reményeink szerint az újság elkészültére még teljesebb lesz. Egy év aktív munka után a gyülekezeti tagok és egyházmegyénk jóvoltából összegyűlt az az összeg, amiből ki tudjuk cserélni a sárosdi templom ablakait, tudjuk szigetelni a templom hátuljában lévő lezárt karzatrészt, valamint megoldhatjuk azt, hogy a református templom szószéke is alkalmas legyen a váltogatható (különböző színű) oltárterítőink számára.

Nyár óta közös protestáns bibliaórákat tartunk kéthetenkénti rendszerességgel. A református gyülekezet szabadegyházi szórványában működött ez a bibliaórai csoport, amit egyik alkalommal ugyanúgy Szabadegyházán, másik alkalommal pedig Sárosdon tartunk. Mivel azonban a református lelkész a nyár végén elköszönt a gyülekezettől, jelenleg nem csak minden második alkalommal zajlik az én szolgálattal, hanem átmenetileg mindegyik. (Előzőleg is természetesen mind a ketten jelen voltunk lelkészként mindegyik alkalommal.) Több órák, áldott alkalmak ezek igazi közösséggel, sok énekléssel, adott témáról való beszélgetéssel, valamint kötetlen folytatással.

Tavalyi hálaadó istentiszteletünk folytatásaként október 2-án Simon András grafikus-költő érkezik hozzánk (akinek „egyvonalas” rajzait szinte mindenki ismeri).

Ökumenikus szervezésben készülünk erre az alkalomra, ahol többek között pódiumbeszélgetés lesz Simon András-sal, kiállítás tekinthető meg a képeiből, szolgál fehérvári gyülekezetünk énekkara valamint hálaadó istentisztelettel fejezzük be a napot. Alkalmunkat a katolikus templomban tartjuk. Nagy szeretettel várjuk ide gyülekezetünk mind-egyik földrajzi részéhez tartozókat, hogy hadd legyen közös az ünnepünk!

Október 31-én Sárkeresztúron tartunk reformációi istentiszteletet a helyi református anyagyülekezet templomában 15 órától.

Kérjük, imádkozzanak közösségünkért, hogy Isten Lelke által növekedjünk Krisztusba vetett hitünkben! Reméljük, hogy Önökkel együtt tudjuk megélni ezeket az alkalmakat is. Így hívjuk szeretettel közösségünkbe!

A gyülekezeti tagok nevében szeretettel: Pethő Judit

Tanévkezdésre

A szeptember 12-ei istentiszteleten Bencze András és Pethő Judit lelkészünk megnyitotta az új munkaévet a székesfehérvári evangélikus gyülekezetben. Ebben a munkaévben is sok-sok feladat áll a gyülekezet vezetői és munkatársai előtt. Az egyik nagyon fontos és szép tevékenység a gyermek hittanoktatás óvodás kortól kezdve egészen a konfirmációra való felkészítésig.

Az istentiszteleten a hittanoktatók számára kérte lelkészünk Isten áldásos segítségét, hogy munkájukat töretlen hittel és szeretettel tudják végezni.

Miért is fontos a gyermekek hittanoktatása?

Gyermekeink hitben és hitre való neveléséhez nyújt segítséget. Bibliai történetek, énekek megismertetése által tanulják meg az örök értékeket, mint a szeretet, becsület, tisztesség. Amire reményeim szerint felnőtt életük kialakításában is alapkövetelmény és követendő példa lesz önmaguk számára.

A hitoktatás évről évre folyamatos a gyerekeknek, a konfirmációra való felkészítéssel zárul, ami után már, mint gyülekezetünk felnőtt tagjai tovább mélyíthetik bibliai ismereteiket és Istenhez fűződő kapcsolatukat.

Nekem, mint anyának, nagyon fontos, hogy gyermekeim a hittanórákon részt vegyenek, és bízom benne, hogy egész életükben hasznát veszik ennek az ajándéknak.

Isten áldását és segítségét kérem a hitoktatók és a gyerekek számára, ez a munkaév is úgy teljen el, hogy lelkükben megerősödjenek és gyülekezetünk számára is hasznos közösség épüljön.

Erős vár a mi Istenünk!

Strobl Krisztina

Híradás a 2010. augusztus közepén megnyílt családi napköziről (A létrehozásában résztvevő két legmeghatározóbb személy gondolatai)

Megnyitottuk a Kuckót!

Kissné Kárász Rózsa gondolatai szerint:

Jézus ezt mondta: *Engedjétek, és ne akadályozzátok, hogy hozzám jöjjenek a kisgyermek, mert ilyeneké a mennyek országa*” Máté 19,14

A 2009. augusztusában megtartott munkatársi évkezdő alkalmon fogalmazódott meg az elhatározás, - majd a presbiteri, és gyülekezeti közgyűlés is jóváhagyta, hogy gyülekezetünk bekapcsolódik a szociális alapellátás szolgálatába, a gyermekek és idősek gondozásával.

Elsőként a KUCKÓ CSALÁDI NAPKÖZIT szerveztük meg.

Hálatelt szívvel számolhatok be arról, hogy a szigorú törvényi előírásoknak megfelelően, a gyülekezeti tagok önzetlen, szakszerű segítségével kialakítottuk a gyülekezeti ház egyik emeleti lakásában azt a teret, amely alkalmas a gyermekek fogadására. (védőrácsok, kijárat biztosítók felszerelése, árnyékolók, szűnyoghálók, lámpatestek, pelenkázó beszerzése, festés, takarítás,...stb)

A szakhatósági egyeztetések, dokumentációk beszerzése és az Önkormányzathoz beadott szakmai program elfogadása után megkaptuk a működési engedélyt.

Mindeközben a Szociális és Munkaügyi Minisztériumhoz benyújtott pályázatunkkal a berendezésre, felszerelésre elnyert pénzüsszeggel gazdálkodtunk. Az összefogás és közös gondolkodás példaértékű volt ebben az esetben is. Köszönöm mindazok munkáját, akik a pályázati anyag összeállításában és elszámolásában tevékenykedtek.

Az elhatározás, az álom megvalósítása nem sikerült volna, ha emberi erőfeszítéseinket nem kíséri Isten áldása. Az imádság által a Szentlélek áldását tapasztaltuk meg, az elmúlt időszakban, amíg megnyitotta kapuját a gyülekezet fenntartásában működő családi napközi. A kisgyermek, akik augusztus közepétől vették birtokba a lakást, megismerkedhettek Szebik Ágnes gondozó, fejlesztő pedagógus mosolyával, szeretetteljes lényével, aki megtanította, és együtt mondja a 1,5 -2,5 éves gyermekkel a legszebb imádságot: **Hála Úr Jézus. Ámen.**

Elindultunk, és reményességünk szerint folytatjuk minél több gyermekkel és szüleikkel a szolgálatot.

Hívjunk, és szeretettel várjuk a családi napközi iránt érdeklődőket.

Kérjük a testvéreket, hordozzák imádságban ezt az új szolgálati területet, és azt, hogy megvalósulhasson az idősek ellátására tervezett szolgálat is gyülekezetben.

Vezess Jézusunk, s véled indulunk.

Küzdelemre hív az élet, Hadd kövessünk benne téged!

Fogjad hát kezünk, Míg megérkezünk. EÉ: 443.

Kissné Kárász Rózsa
pedagógus, megbízott vezető

Szebik Ágnes gondolatai szerint:

Ki ne szeretett volna kisgyermekként – és gyakran felnőttként is – elbújni a nagyvilág elől, készíteni vagy találni valamilyen rejtékhelyet, bunkert? Amikor a családi napközinknek nevet kerestünk, önkéntelenül „buggyant ki” a számon a „kuckó” szó. Szeretnénk ugyanis mindent biztosítani a gyermekek és a szülők számára, ami a kuckó fogalmába beletartozik – és itt szabad bátran a fantáziát szárnyalni hagyni...

Mi tehát a KUCKÓ Családi Napközi?

Olyan barátságos, gyermek- és szülőközpontúan kialakított hely, ahol lehetőség van a gyermekek rövid-, vagy hosszútávú, egész-, vagy félnapos elhelyezésére. Célunk, hogy kis létszámú gyermekközösségekben lehetőséget teremtsünk a szülők és gyermekek számára az egyéni bánásmódból adódó lehetőségek kiaknázására. A családi napközi mintája a család, ahol az apuka dolgozik, az anyuka pedig gondozza, figyeli, terelgeti a gyermeket. Mivel az óvodák, bölcsődék városlistákkal dolgoznak, egy-egy csoportban 20, vagy még több gyermek jár, ezért szükségét éreztük egy működésében a családot „modellező” intézmény létrehozásának.

Fontos célunk még a hitbeli és a zenei nevelés. A bibliai történeteken, imádságokon, énekeken, verseken, mondókákon keresztül szeretnénk megismertetni a gyermekeket Jézus Krisztussal, ezzel egy alapvető belső értékrendet szeretnénk kialakítani bennük, amelyre egész életükben támaszkodhatnak.

A zenei nevelést tartjuk még meghatározónak, ugyanis a zene az egyetlen, amely minket agyféltekét egyenlő mértékben fejleszt – a szépérzék kialakításán, a lelki érzékenység mélyítésén, kifejezésén túl a matematikai és a nyelvi képességeket ugyanolyan mértékben. Minél fiatalabb korban kezdődik egy gyermek életében a zenei nevelés, annál hatékonyabb ez a fejlődés. A KUCKÓ Családi Napközi három alapelve: családközpontúság, a keresztyén nevelés, és zenei nevelés.

Szeretettel várjuk mindazokat a szülőket, akik nálunk szeretnék gyermekeiket napközben elhelyezni!

„Hála, Úr Jézus, Ámen!”

Ez a Kuckóban az étkezések előtti imádság. Rövid, tömör, mégis minden benne van. A Nagymamától tanultam.

Hála, - hogy elindulhatott a Kuckó,

- hogy folyamatosan érkeznek érdeklődők,

- hogy lehetőségünk van ezen keresztül a családok

felé szolgálni.

Vágyunk az, hogy Jézus Krisztus gyermekszeretetét tudjuk továbbítani és megvalósítani a Kuckóban, valamint a családokat bevonni a gyülekezet életébe, vérkeringésébe.

Szebik Ágnes
családi napközis nevelő
tanító, fejlesztőpedagógus
ötgyermekes édesanya

Felnőtt konfirmáció

Nagycsütörtökön egy testvérünk keresztelkedett, és öten (az akkor keresztelkedett Háromszéki Norberttel együtt) konfirmáltak gyülekezetünkben. Az előző számban hitvallásaik közül hármat már közreadtunk. Most következze az akkor elmaradt két hitvallás.

Háromszéki Norbert hitvallása:

"Keresztyén akarok lenni, mert Jézus Krisztust akarom követni, és így közeledni Istenhez."

Király Péter hitvallása:

A Közösség tagjaként megerősítve

A Jóisten útjai tényleg kifürkészhetetlenek. A Székesfehérvári Evangélikus Közösséggel ezelőtt szinte napra pontosan 3 évvel találkoztam. A Közösséggel és ehhez kapcsolódóan a hittel való megismerkedésemben az első, kicsit bizonytalan lépésekben – ma már boldogan mondom, hogy – feleségem és családja segítettek. A többi pedig már ment magától.

S hogy mióta tartom magamat lélekben a Közösség tagjának? Ha a Gyülekezet oldaláról nézem, akkor érzésem szerint a „találkozás” pillanatától. Elsőre – talán mondhatom még – külső szemlélőként is nagyon jól esett (ugyanakkor váratlanul is ért) ennyi nyugodt, pozitív és befogadó emberrel találkozni. Magával ragadó volt már az is, hogy senki nem kételkedett bennem, valahogy ebben a Gyülekezetben mindig az az érzésem támad, hogy itt biztosan találok olyan tagot, aki segít. És egy idő után azon kapja magát az ember, hogy ő is hasonlóan kezd látni, érezni és hinni.

Ha a saját oldalamról nézem, akkor a Konfirmációval teljesedett ki a Gyülekezeti taggá válásom folyamata. Valójában lehet, hogy ezt csak azért gondolom így, mert racionális emberként ez egy konkrét dátum. Ugyanakkor valójában megmondani nem tudom.

A relatíve késői – felnőttkori – találkozás miatt még az út elején járok, de érzem, hogy a helyes úton.

Jóisten áldását kérem a Gyülekezet minden tagjára, akiknek a segítségét és támogatását nagyon szépen köszönöm!

Gyülekezeti délután Fehérvárcsurgón

(„Isten nékem erőm, bizodalmam”)

Szeptember 11-én, szombaton tartottuk meg azt a gyülekezeti alkalmat, melyet már lassan egy éve tervezgettünk. Süller Zsoltot -aki gyülekezetünk lelkésze volt-, és kedves feleségét vártuk látogatóba négy kislányukkal együtt. Nagyon kíváncsiak voltunk, hogyan élnek, mekkorák a lányok, mi történt velük az elmúlt években.

Az alkalom mindig elmaradt a rossz idő, később pedig a gyülekezetünket ért anyagi veszteség miatt. Istennek hála, az anyagi dolgok rendbe jönnek látszanak.

A gyülekezet tagjainak összefogásával és a fehérvári testvérek áldozatos segítő munkájával sikerült a régi lelkészlakást felújítanunk. A gyülekezet egyetlen bevételi forrása ugyanis ez az épület, melyet a nyáron már táboroztatás céljára hasznosítani tudtunk.

A találkozó egy új kezdeményezés első alkalma volt, mely az „Isten nekem...” címet kapta. A programsorozatot minden hónap első csütörtökére tervezzük. Vendégünk lesz több ismert, vagy ismeretlen ember, akiknek feltesszük a kérdést: *Mit jelent az Isten az ő számára.*

A szombati áhítaton Szarka István esperes urat faggattuk erről, aki szintén elfogadta meghívásunkat.

A délután vidáman és gyorsan telt énekléssel, beszélgetéssel terített asztal mellett.

Szabó Orsolya
presbíter Fehérvárcsurgó

Gondolatok az Ifjúsági istentiszteletekről

(Tanévkezdés alkalmával két fiatal megfogalmazásában)

Az IFI istentisztelet számunkra- és remélem más számára is különleges, hiszen mi, azaz az ifjúság szolgálunk. Több-ször is felolvasó voltam ezeken az alkalmakon, de volt olyan eset is, amikor úgy adódott, hogy nem tudtam előre, mivel készültek a többiek. Akárhogy is alakul, mindig nagyon várom ezeket a vasárnapokat. Szeretem azt, hogy az IFI-vel együtt készülünk, együtt állunk a gyülekezet elé, énekelünk, egy helyen ülünk... Jó dolog szolgálni. Örülök, hogy együtt ünnepelhettük az évkezdést, hogy ilyen módon is feltölthekezhettünk. Remélem sikerült hozzátenni ahhoz, hogy mások is hasonló érzésekkel gazdagodjanak.

Molnár Eszter
ifjúsági bibliakör tagja

Egy esemény, ami még a tanévkezdést is széppé varázsolja. De nem csak ezt jelentette számomra az idei tanévkezdő ifjúsági istentisztelet, amely szeptember 12-én volt templomunkban.

A nyári szünet után, az első ifjúsági óránkon, a palacsintázás mellett, erre a vasárnapi szolgálatra is készültünk. Már nagyon vártam hogy az „ifisekkel”, akik egyben a barátaim is együtt szolgáljunk az Úrnak, a gyülekezet előtt. Én a bűnbánó részből olvastam fel harmadmagammal, ami azért is volt izgalmas és szokatlan, mert az oltárnál szolgálhattam. Az ifjúsági énekeket is nagyon élveztem, mert gyülekezet elé kiállva, zongora, hegedű, gitár, fuvola kísérettel, és persze énekkel dicsértük Istent.

Örömmel tölt el, hogy a gyülekezet is jól érezte magát ezen a szép és lendületes istentiszteleten.

Fehér Eszter
ifjúsági bibliakör tagja

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

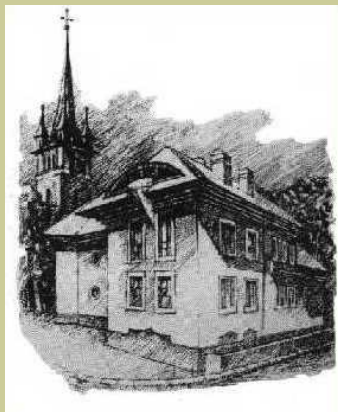
bencze.andras@lutheran.hu

Pethő Judit beosztott lelkész

Mobil: (06) 20 824 5506

E-mail:

judith.petho@lutheran.hu

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

ALKALMAK

Székesfehérvár (heti ill. havi rendszerességgel):

hétfő 14 h – nyugdíjas klub (hónap első hétfőjén)

hétfő 18 h – elmaradt hittanórák (felnőtt beszélgető kör)

kedd 15 h – missziói kör

kedd 16 h – bibliaóra

szerda 17 h – hittanórák óvodás kortól konfirmációig

szerda 18:30 h – énekkar

csütörtökönként, havonta egyszer irodalmi kör, megbeszélés szerint

péntek 16 h – kisífi (egy éve konfirmáltak csoportja – 14-16 évesek)

péntek 18 h – nagyífi (17 év felettiek ifjúsági köre)

megbeszélés szerinti napon kéthetente munkatársi megbeszélés,

illetve ehhez a naphoz kapcsolódóan imakör

szeptember 27. - 30. Teremtés Hete

szeptember 27. – 30.-ig minden nap 17:30-tól, az Evangélikus Gyülekezeti Házban

hétfő - "Hódítsátok meg a földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön

mozgó minden élőlényen!" (1Mózes 1,28) - Pethő Judit evangélikus beosztott lelkész

kedd - "A teremtet világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését." - Tornyai Gábor

római katolikus plébános

szerda - "Ha látom az eget, kezeid alkotását..." (Zsoltárok 8,4) - Berze János református lelki

pásztor

csütörtök - "Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő társat." (1Mózes 2,18) -

Révész Lajos baptista lelkipásztor

17:30-18:00 érkezés, beszélgetési lehetőség pogácsa, kávé és ásványvíz mellett

18:00-18:30 éneklés

18:30-19:00 prédikáció

19:00-19:30 csoportbeszélgetés

október 3. 10:30 h - betakarítási hálaadó istentisztelet

október 7. 18h - Irodalmi kör (Tóth Árpád versei és novellái)

október 15-17. – „72 óra kompromisszum nélkül”: ökumenikus ifjúsági megmozdulás különböző

jó célok érdekében

október 31. 18 h – reformációi istentisztelet az evangélikus templomban

november 1. 16 h – istentisztelet a homokos evangélikus temetőben

november 21. – örökélet vasárnapja, amikor az örök élet reményében emlékezünk meg halottainkról az

istentisztelet keretében

november 22-24. 18 h – ádventi evangélizáció a gyülekezeti házban

december 5. 9:30 h – ádventi vásár megnyitója a gyülekezeti házban

Vidék:

kéthetente keddi napokon 17 órától bibliaórát tartunk Sárosdon és Szabadegyházán felváltva a reformátusokkal

havonta egy csütörtökön 17 órától házi bibliaórát tartunk Agárdon

minden hónap első csütörtökjén 17 órától „Isten nekem...” címmel pódiumbeszélgetést tartunk

Fehérvárcsurgón egy meghívott vendéggel *Az aktuális időpontokról érdeklődni Pethő Juditnál lehet.*

szeptember 30. 15 h – úrvacsorás istentisztelet az agárdi szeretetotthonban

október 2. 14 h – ökumenikus gyülekezeti délután Sárosdon. Vendég: Simon András grafikus-költő

október 28. 15 h – úrvacsorás istentisztelet az agárdi szeretetotthonban

október 31. 15 h – reformációi istentisztelet a sárosdi szórványban Sárkeresztúron

november 4. 17 h – Fehérvárcsurgón „Isten nekem...” c. pódiumbeszélgetés gróf Károlyi Györggyel

november 25. 15 h – úrvacsorás istentisztelet az agárdi szeretetotthonban

december 17. 15 h – úrvacsorás istentisztelet az agárdi szeretetotthonban

Egyházmegyei, egyházkerületi és országos alkalmak:

október 2. 9 h – Regionális Férfikonferencia Veszprémben

október 8-9. – Pedagógus csendesnap Sopronban

október 9. – Országos evangélizáció (Budapest, Deák tér)

október 10. 16 h – Egyházmegyei kórustalálkozó Csákváron

november 13. – Egyházmegyei Focikupa Tatabányán